

پشت بوم

صالحی‌امیری وزیر بماند یا برود؟

حسین هاشم‌پور

● این روزها هر هنرمند و هنردوستی به هنرانلاین می‌آید در پایان معاشرت حتما می‌پرسد: «وزیر فرهنگ چه کسی می‌شود؟ صالحی‌امیری ماندنی است؟»

پاسخ من به این سؤال، به رسم این روزگاران، یک پرسش است: «اگر صالحی‌امیری وزیر نباشد، پیشنهاد شما برای وزارت فرهنگ کیست؟»

و جالب که تقریبا کسی پیشنهاد مشخصی ندارد؛ برخی هم افسوس می‌خورند چرا این‌قدر در مدیریت فرهنگی با فقر مواجهیم؟

البته دو، سه نامی تکرار می‌شود که خود اهل هنر می‌گویند مگر آسمان به زمین آید که اجازه دهند اینها ردای وزارت فرهنگ بر تن کنند.

یک- اینکه گزینه‌های متعدد برای وزارت فرهنگ طرح نمی‌شود، نسبت به مهرماهی که گذشت قدمی به جلو است؛ ۲۷ مهر سال گذشته تیتَر این ستون «شما هم کاندیدای وزارت ارشاد هستید» بود، با این لید اعتراضی: «این روزها از در و دیوار شهر گزیده برای تصدی وزارت ارشاد می‌بارد، رسانه‌ها هر روز چندین و چند چهره را به‌عنوان گمانه‌های جایگزینی علی جنتی معرفی می‌کنند و خلاصه کارناوالی به راه است؛ از انبوه چهره‌ها چنین برمی‌آید که دوزاری‌ها جا نیفتاده است، اگر راجه‌ری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تا این‌سان ساده است چرا علی جنتی با پایگاه‌های شناخته‌شده‌اش اندر خم ماندن و رفتن است؟ گویا وزارت ارشاد همچنان جدی گرفته نمی‌شود…»

دو- یادآوری «فرهنگ آری، ارشاد نه» پیشنهاد تکرارآم در این معاشرت‌هاست؛ به جای آدم‌ها و مصداق‌ها به تعیین سرفصل‌ها و مطالبات همت کنیم؛ باید‌ها و نباید‌هایی برآمده از این تجربه چهار دهه‌ای تدوین شود که هر فردی وزیر فرهنگ شد در پی تحقق آن برآید؛ «بیشتر فرهنگ کمتر ارشاد». تیتَر این ستون در چهارم آبان سال گذشته این بود: «کوچک‌شدن و بسیار کوچک‌شدن وزارت فرهنگ»؛ اهالی فرهنگ و هنر بیش از کارشناسان وزارت ارشاد خط قرمزها را می‌شناسند، و این در حالی است که بودجه ناچیز این وزارت به جای تأمین زیرساخت‌های مبرم مانند ساخت سالن‌های تخصصی، صرف حقوق کارمندان این‌شود. در عصر حاضر باید مطالعه کرد و دید کشورهایی که بازارهای هنری دنیا را به تسخیر خود درآورده‌اند تن به چنین بن‌بست‌های اداری داده‌اند؟ الگوهای جهانی از کوچک‌شدن نقش دولت در عرصه فرهنگ و هنر و حضور پررنگ نهاده‌ا، انجمن‌ها و اصناف می‌گویند، آنها هستند که موازنه مورد نظر حاکمیت را برقرار می‌کنند و سالیان درازی است ایران‌بار را از دوش دولت برداشته‌اند… ازاین‌رو روند حرکتی وزارت فرهنگ به‌گونه‌ای باشد که مخاطب احساس کند تحولات روز دنیا را در نظر دارد…». اصناف هنری پس از هم‌اندیشی باید به مانیفستی روشن برسند که از سوی رسانه‌ها ملکه ذهن شود و هرکس وزیر فرهنگ شد، آن را نقشه راه خود کند.

زیر آسمان فیر وزه ای

اهدای نشان درجه یک هنرهای نمایشی به «آلبرت کوچویی»

● **گروه هنر:** «آلبرت کوچویی»، از گویندگان و برنامه‌سازان پیش‌کسوت رادیو در زمینه هنرهای نمایشی، گواهی‌نامه درجه یک در رشته هنرهای نمایشی را از شورای عالی انقلاب فرهنگی دریافت کرد.

آلبرت کوچویی در گفت‌وگو با ایسنا درباره جزئیات اخذ گواهی‌نامه درجه یک در رشته هنرهای نمایشی توضیح داد: «انجمن هنرمندان پیش‌کسوت، برای فعالیت من در زمینه نقد هنرهای نمایشی از دهه ۴۰ در مطبوعات، رادیو و تلویزیون، اهدای این نشان را درخواست داده بودند که در پی آن نشان درجیک هنری از سوی معاونت هنری وزارت ارشاد به من اهدا شد.»

او با اشاره به اینکه دریافت این نشان شرایط خاصی خود را دارد، اظهار کرد: «شورای عالی انقلاب فرهنگی این گواهی‌نامه را صادر کرد و معیار آنها تقدیر نمایشی بود که در زمینه تئاتر و سینما در دهه ۴۰ و ۵۰ داشتیم و تا به امروز هم قطع نشده است.»

کوچویی همچنین با بیان این‌ مطلب که از فعالیت در مطبوعات در سال‌های اخیر دوری کرده است، مطرح کرد: «درحال حاضر به رادیو و تلویزیون تمایل شده‌ام. نزدیک به هشت سال است همکاری‌ام با مطبوعات را قطع کرده‌ام و در همان سال‌ها هم جسته و گریخته فعالیت داشتم؛ اما پیش از آن سردبیری چندین نشریه به‌ویژه نشریات هنرهای نمایشی را که نقد آنها را خودم می‌نوشتم، بر عهده داشتم. هم‌اکنون نیز همان نگاه نقد هنرهای نمایشی، تئاتر و سینما را در رادیو دارم.»

گروه هنر: نشست نمایشگاه «پرویز تناولی و شیرهای ایران»، دوشنبه ۲۹ تیر برگزار و اعلام شد: این نمایشگاه ۱۱ تیر در موزه هنرهای معاصر افتتاح می‌شود و به مدت دو ماه در معرض دید علاقه‌مندان خواهد بود.

پرویز تناولی هنرمند مجسمه‌ساز این نمایشگاه را یکی از رؤیاهای ۵۰ سال گذشته‌اش دانست که از همان زمان که با اهمیت «شیر» در فرهنگ ایران آشنا شد، کارش را با شمایل حضرت علی(ع) و شیر آغاز کرد و بعد به منابع دیگری برخورد که اهمیت شیر را در فرهنگ ایرانی به او بیشتر نشان داد. او هیچ‌گاه از تحقیق درباره شیر فروگذار نکرد و به هر موزه و مکانی که رفت، در این زمینه پژوهش کرد. از منظر تناولی، نقش شیر از آیین‌های باستانی ما تا امروز وجود داشته است و حیف بود از نظر جوان‌های ما این‌ها بماند و اثرگذار نباشد. تناولی هرچه از هنر برداشت کرده، در این کشور بوده است. منابع الهام این کشور آنقدر غنی است که او به سطح کار هم نرسید، چه برسد به عمق. تناولی بر این باور است که ما دو نماد خیلی باستانی داریم که جاودانه مانده‌اند؛ شیر و سرو. هیچ فرهنگ دیگری را نمی‌شناسم که نمادهایش این‌قدر مستمر، دائمی و زنده باشند. اینکه هنرمندی آثارش را با هنر پنج‌هزار ساله کشورش به‌نمایش درآورد، کار منحصربه‌فردی است. بنابر گفته تناولی، آثارش در این نمایشگاه، ۱۵۰ قطعه است که قدیمی‌ترین آنها به سال ۱۳۴۰ برمی‌گردد و یک نقاشی شیر است. او در سال‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ شیرهای زیادی ساخت که فروش رفتند و درحال‌حاضر در اختیارش نیستند؛ اما عکس برخی از آنها در نمایشگاه خواهد بود. تناولی در دوران کودکی، در تعزیه‌ها و شبیه‌خوانی‌ها می‌دید مردی در لباس شیر است و دوست داشت درباره آن بداند. بعدها متوجه شد مردم ایران جقدر شیر را دوست دارند و به آن احترام می‌گذارند. به‌طوری‌که تصاویر مذهبی حضرت علی(ع) در کنار شیر با تصاویر شیر به‌تهایی را می‌توانیم در خانه و محل کارشان ببینیم. شیرهای تناولی در گذر زمان تحول زیادی پیدا کردند و روز به روز بزرگ‌تر شدند. بزرگ‌ترین آنها را سال گذشته تمام کرد. او در ۲۰ سال گذشته، بیشترین

نشست رسانه‌ای نمایشگاه «پرویز تناولی و شیرهای ایران»

رؤیای ۵۰ ساله «تناولی» تعبیر شد

علی محمد زارع، سرپرست موزه هنرهای معاصر، پرویز تناوی و مجید امیرپور.

شیر را ساخت. بزرگ‌ترین اثر شیرش، سه تُن وزن دارد و ابعاد آن سه متر در دو متر در عرض یک متر است. بسیاری از آثار نیز برای اولین‌بار در این نمایشگاه به‌نمایش درمی‌آیند. این هنرمند که قصد دارد، تعدادی از آثار کلکسیون شیرهایش را در کنار آثار تولیدی‌اش در این نمایشگاه ارائه کند، اظهار کرد: از کلکسیون من، آثار زیادی در این نمایشگاه وجود دارد، به‌ویژه ۳۶ قالیچه شیری که از ۴۰ سال پیش آنها را جمع‌آوری کرده‌ام. قفل و اشیای دیگری به‌شکل شیر نیز به‌نمایش درمی‌آیند.

در نمایشگاه «پرویز تناولی و شیرهای ایرانی» ۱۴۷ اثر تولیدی از تناولی، ۱۵۳ اثر از مجموعه او شامل فرش، قفل، شیر آب و پوستر، ۶۳ اثر به امانت از مکان‌های مختلف، ۲۷ اثر از موزه ملی، پنج اثر از موزه هنرهای معاصر و ۱۰ اثر از موزه رضا عباسی، سه اثر از موزه نقاشی پشت شیشه، یک اثر از سوسن بابایی، سه اثر از آقای خزای و ۱۴ اثر از ملک مدنی به‌نمایش درمی‌آیند. همچنین در روز افتتاحیه، فیلم ۳۰ دقیقه‌ای سروناز عظیم‌بیکو درباره پرویز تناولی نمایش داده می‌شود.

علی‌محمد زارع، سرپرست موزه هنرهای

همایون شجریان و سهراب پورناظری از درام موسیقایی «سی» گفتند

همیاری هنرها در باز خوانی شاهنامه

اثر واحدی را به تماشاگر ارائه می‌کنند. پیش‌تولید این پروژه از دی ماه شروع شد و تا امروز مراحل نهایی را پشت سر گذاشته و از تیر ماه وارد تمرین رسمی پروژه خواهیم شد.

سحر دولتشاهی (بازیگر پروژه سی) هم گفت: وقتی این پروژه به من پیشنهاد شد، خودم را به داستان‌های شاهنامه نزدیک احساس نمی‌کردم اما در پروسه شکل‌گیری اثر دغدغه‌مندتر کنار گروه قرار گرفتم. دولتشاهی یادآور شد: پروسه تمرین‌ها تا امروز تحلیلی بوده و سعی کردیم به نگاه مشتری در کار برسیم اما نمی‌توانم در این مرحله با اطمینان بگویم که این اثر چه فرقی با تجربه‌های قبلی‌ام در تئاتر خواهد داشت.

مهدی پاکدل (دیگر بازیگر کار) نیز گفت: خوشحالم چنین پروژه‌ای در کشور اجرا می‌شود که از بزرگ‌ترین کنجینه ادبیات ایران یعنی شاهنامه استفاده کرده که بسیاری از مواقع از آن غافل بوده‌ایم.

پاکدل در پاسخ به سؤالی مبنی بر تجربه اجرای دکلمه و تجربه اجرای یک اثر موسیقایی گفت: تاکنون نمایش‌های متفاوتی کار کرده‌ام که بین آنها بحر طویل و نمایش موزیکال هم بوده است اما چنین تجربه‌ای را تاکنون نداشته‌ام و مشتاقم که هرچه زودتر شروع شود تا ببینم با چه چیزی طرف خواهیم بود. پروژه «سی» برایم جذاب و بدیع و نو است و امیدوارم برای منی که در موسیقی تجربه و تخصصی ندارم، این پروژه باعث یادگیری باشد.

امیر جدیدی بازیگر نقش زال هم درباره پروژه «سی» گفت: فکر می‌کنم اتفاق بزرگی که افتاده این است که عامه مردم مانند خود من که کمتر با شاهنامه آشنا هستند می‌توانند از طریق این پروژه با این اثر بیشتر آشنا شوند.

احتمال اجرای قطعه‌های «ابری بار» و «آهای خیردار»

این روزها هم‌زمان با اکران عمومی فیلم «رگ خواب»، حمید نعمت‌الله، آواز همایون شجریان در این فیلم سرِ زبان‌ها افتاده. او در نشست پروژه «سی» خبر داد: چه برای اشعاری که برای موسیقی انتخاب شده و چه متن نمایشی و دیالوگ‌ها از شاهنامه استفاده کرده‌ایم اما تنها به اشعار فردوسی بسنده نکردیم بلکه با استفاده از موسیقی‌ها و تصنیف‌های مختلف از اشعار دیگر بزرگان هم استفاده کردیم. شاید قطعه‌های «ابر می‌بارد» و «آهای خیردار» فیلم «رگ خواب» را به واسطه استقبالی که مردم داشتند در این پروژه اجرا کنیم چراکه هدف اصلی من و سهراب پورناظری برای این‌پروژه این بوده که بتوانیم نسل‌های مختلف را کنار هم بنشانیم و کاری خلق کنیم که از چند نسل شنونده و بیننده داشته باشد تا بتوانیم پیام شاهنامه را به ایرانیان و پارسی‌زبانان برسانیم. برای همین طرح‌های موسیقی و نمایشی این پروژه همه در این راستا هستند که افرادی با سلیق، سنین و با فرهنگ‌های مختلف از آن لذت ببرند و این لذت باعث شود که به شاهنامه نگاه دوباره داشته باشند.

شجریان افزود: پروژه «سی» پروژه نو و بزرگی است و با کنسرت‌هایی که تاکنون داشتیم تفاوت دارد؛ بسیار هیجان‌زده هستیم که ببینیم چه اتفاقی برای آن خواهد افتاد.

گفت: او یک نقش مهم فرهنگی را ایفا کرده و آن جمع‌آوری فرهنگ‌های دور این مملکت است. کار او شبیه کاری است که فردوسی انجام داده است. تناولی تمام چیزهایی را که مردم از آنها خسته شده و آنها را دور ریخته‌اند، جمع‌آوری کرده و سیر زیبایی‌شناسی ایرانی را دنبال کرده است. او با بیان اینکه تناولی مثل یک پالایشگاه فرهنگی کار کرده است، ادامه داد: در این نمایشگاه می‌بینیم که او از کارهای ساده مردم معمولی هم برداشت کرده و آن را به یک اثر هنری با فرهنگ بالا تبدیل کرده است. به‌همین‌دلیل است که می‌گویم این نمایشگاه هنری نیست، بلکه فرهنگی است.

حاتم با اشاره به اینکه این نمایشگاه بخش محیط‌رستی را هم دربرمی‌گیرد، گفت: در این بخش که مربوط به خود حیوان می‌شود، یک سازمان محیط‌زیستی با ما همکاری و این موضوع را مطرح می‌کند و درباره شیر و دیگر حیوانات در معرض خطر آگاهی می‌دهد.

دبیر این نمایشگاه اضافه کرد: من خیلی دلم می‌خواست نگاه احساساتی خدوم و دلسوزی برای حیوانات را در چپنش این نمایشگاه نشان دهم و برای آن طرح آماده کرده بودم؛ اما به‌دلیل همکاری سازمان حیات‌وحش پاریسان این کار را انجام ندادم. حاتم همچنین توضیح داد: در این نمایشگاه، بروشورهای کوچکی در اختیار بازدیدکنندگان قرار می‌گیرد که مقالات و عکس‌هایی در آن وجود دارد؛ اما کتابی ۴۴۸صفحه‌ای منتشر شده که در آن متنش روزه‌ای آخرش را می‌گذراند و نشر «نظر» آن را منتشر می‌کند. ما همچنین یک سری سخنرانی از دیدگاه‌های مختلف درباره شیر در ادب فارسی، اساطیر ایرانی، گستره روانکاو، مجموعه‌داری و مسائل طبیعی خواهیم داشت. دبیر این نمایشگاه گفت: من خیلی دلم می‌خواست نمایشگاه را به یک پروژه بزرگ‌تر تبدیل کنیم، بنابراین در کنار آن، کنسرت برگزار خواهیم کرد و یک فیلم ساخته‌ایم. این فیلم ۲۰دقیقه‌ای به نگاه هنری و برخورد تناولی با کارهای هنری و مجموعه‌داری می‌پردازد.

—————

به گفته شجریان نقش‌های این پروژه زال، رودابه، رستم و اسفندیار خواهد بود که در کنار اینها نگاهی به رستم و سهراب خواهد شد. همچنین یک منجم و یک پری در این اثر حضور خواهند داشت. سهراب پورناظری (آهنگ‌ساز و تهیه‌کننده) نیز در این نشست اجرای پروژه «سی» را تحقق یک رؤیا خواند و گفت: اگر همایون شجریان نبود این پروژه تا این اندازه پیش نمی‌رفت.

او با بیان اینکه نیاز به این بود که روی پروژه‌ای ملی کار کنیم که اثرش را در جامعه ببینیم، گفت: شاید اگر دولت که وظیفه دارد روی پروژه‌های این‌چنینی کار کنند این فکر کردیم که چرا نباید شب‌هایی پروژه بهتر از این می‌شد. اما در ایران مسئولیت برعهده هنرمندان است.

البته سازمان میراث فرهنگی را در کنار خود داریم. پورناظری یادآور شد: وقتی پروژه‌های «چرا رفتی» و «آیین‌ها» را با همایون شجریان کار می‌کردیم به این فکر کردیم که چرا نباید شب‌هایی برای حافظ و مولوی برگزاری کنیم که در کنارش موسیقی و تصویر باشد؟ جلسهای با حمید نعمت‌الله گذاشتیم و او پیشنهاد داد که تئاتر و سینما را به این پروژه ذهنی اضافه کنیم و قرار شد که نعمت‌الله یک فیلم سی‌دقیقه‌ای بسازد و پرده‌ای داشته باشیم که بازیگران روی صحنه بیایند و موسیقی به‌طور مستقل حضور داشته باشد.

این آهنگ‌ساز گفت: در پی آن، جلسهای با حضور نغمه ثمنینی برگزار کردیم که طرح را پذیرفت ولی این اتفاقات با فیلم شعله‌ور حمید نعمت‌الله مصادف شد که با وجود اینکه قرار بود آخر ماه تمام شود، هنوز ادامه دارد و در نتیجه ما از امتیاز هنر سینما محروم شدیم.

پورناظری ادامه داد: در ادامه با نشستی که با اهالی تئاتر داشتیم، اصغر دشتی به ما معرفی شد و بعد بازیگرها اضافه شدند و تصمیم به استفاده از ویدئومونیک گرفته شد.

هدف، بازسازی هویت ملی است

پورناظری با بیان اینکه هدف این پروژه بازسازی هویت ملی است، گفت: شاید حرف بزرگی باشد اما فکر کردیم همان‌طور که در پروژه‌های قبلی شعر ایرانی و غزل معاصر را بین مردم ترویج دادیم، حالا موقع آن است که گام بلندتری برداریم و امیدوارم در این زمینه موفق شویم تا حسن‌های آن بتواند ایرادهایش را پوشش دهد.

این آهنگ‌ساز با اشاره به موسیقی این پروژه گفت: در این گردآوری از موسیقی نواحی، سنتی، معاصر ایران و آواز کلاسیک غربی خواهیم داشت و امیدوارم همنشینی این موسیقی‌ها شیمیایی باشد نه فیزیکی و همه اینها با هم ترکیب شود.

همایون شجریان با بیان اینکه چرا فقط به اشعار فردوسی در این اثر نپرداخته‌اند؟ گفت: علت این امر محدودیت فرمی شعرها برای یک کنسرت یک‌ساعت‌و ۲۰ دقیقه‌ای است که کمی دست و پای ما را می‌بندد و ممکن است کار را یکنواخت کند.

هم‌زمانی پروژه «سی» با «آواز پارسی» ناظری‌ها

سهراب پورناظری در بخش دیگری از صحبت‌هایش با اشاره به هم‌زمانی اجرای این پروژه با اجرای «آواز پارسی، اسطوره و عشق» که عنوان پروژه جدید شهرام و حافظ ناظری براساس اشعار شاهنامه فردوسی است، گفت: حسن تصادف جالبی بود که در یکی، دو روز این خبرها اعلام شود. راستش خیلی خوشحالم که این اتفاق در حال رخ‌دادن است چون هدف ما این بوده که شاهنامه را پرشکوه کنیم و چه خوب که شهرام ناظری و حافظ ناظری هم روی شاهنامه کار می‌کنند.

پورناظری همچنین با بیان اینکه «وسوسه شدم که تمام توانایی‌ام را در موسیقی سنتی در این پروژه نشان دهم» گفت: رؤیای دیگرم استفاده از قطعات بی‌کلام و آوازهای بی‌ریتم بود اما احساس مسئولیتم ایجاب می‌کرد که ما دل به دریا بزنیم و سعی کنیم جوان ایرانی را با ریشه‌ای که تا ۵۰ سال پیش در خانه‌ها به‌عنوان کتاب بایانی محسوب می‌شد، پیوند دوباره بدسیم.

هنر

خرابات

این همه آشفته‌حالی

جواد طوسی

● باز تاریخ به شکل بدش تکرار شد. قبل از انقلاب خبرنگار یک مجله هفتگی پرتیراژ، از بازیگر محبوب و مستعد آن دوران در شمال سیلی خورد و کار به شکایت در دادسرا کشید و با عذرخواهی بازیگر، قضیه ختم‌به‌خیر شد، اما به‌هرحال این نحوه برخورد غیراخلاقی بازیگر فیلم‌های «قیصر»، «گوزن‌ها» و «تکسیر»، در نزد طرفدارانش ذهنیت منفی به‌جا گذاشت. حالا در این جامعه متکثر که خبرنگار و خبرنگاری تعریف دیگری پیدا کرده و ظرفیت بازیگران و سوزه‌های هنری باید زیاد باشد، خانم بازیگر نه‌چندان‌مطرحی در نشست رسانه‌ای یک مجموعه تلویزیونی از کوره درمی‌رود و حرف‌های پرت و نامربوطی به یک خبرنگار جوان می‌زند و در ادامه بدون توجیه قابل‌قبول به منتقدان هم گیر می‌دهد. خب از یک زاویه می‌توان موضوع را جدی گرفت و در برابرش واکنش صنفی نشان داد تا به اسم «انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی» دل‌پاشی از همکاران و هم‌صنفان خنک شود و به این شیوه مرضیه رفع مسئولیت نیز صورت گیرد. از سوی دیگر می‌توان با درنظرگرفتن بیماری خانم بازیگر و شرایط روحی او مصنفانه‌تر رفتار کرد و سروصداای الکی راه نینداخت. البته در حالت اخیر با توجه به فضای نامتعادل موجود حتما از جانب اهالی مطبوعات و رسانه متهم به محافظه‌کاری می‌شوی و عده‌ای خواهند گفت که وظیفه انجمن منتقدان در این‌گونه مواقع در برخورد با چنین هتاک‌هایی چیست؟ دراین‌میان، معلوم نیست مجری خیلی باحال آن برنامه تلویزیونی که دارد با شعار «لا خیلی خوشحالیم» پولش را درمی‌آورد و در کانون فقر و مشکلات اقتصادی وانمود می‌کند «خنده بر هر درد بی‌درمان دواست»، چه می‌گوید و حرف حسایش چیست؟ جانبداری از بازیگر خنق می‌همان یکی از برنامه‌هایش بوده و طنزای لوس علیه خبرنگاران را باید نوعی حمیت صنفی باحال بدانیم؟!

در نگاهی واقع‌بینانه، بازیگر عصبی و غیرقابل‌پیش‌بینی موصوف، نیازی به ترحم ندارد، اما اگر واقعا به لحاظ وضعیت خاص خود یک‌باره از کوره درمی‌رود و هر چه دل تنکش می‌خواهد تئاتر طرف مقابل می‌کند، خب بدیهی‌ترین شیوه عقلانی این است که این خانم محترم را برای این‌گونه نشست‌های عمومی و رسانه‌ای دعوت نکنیم. اما ظاهرا رسانه و ژورنالیسم رسانه‌ای نیز در این آشفته‌بازار سورخ دعا را کم کرده و برای گرگ‌زدن تئور یک سریال در ما مبارک رمضان، حاضر است نویسنده فیلم‌نامه را بی‌خیال شود، ولی این خانم که شرایط روحی و گفتاری متنوع و ناهنجار خودشان را دارند و با تأخیر طولانی در آن نشست تشریف می‌آورند، حتما باید در آن میزاسن قرار گیرد و میان‌دار مجلس باشد. خلاصه که هنگامه غریبی است.

خبر سازان

جزئیات برنامه بزرگداشت سالروز درگذشت عباس کیارستمی

● **گروه هنر:** بهمن کیارستمی درباره آخرین وضعیت برنامه بزرگداشت سالروز درگذشت عباس کیارستمی توضیحاتی داد. او دراین‌باره به ایسنا گفت: «این برنامه طبق توافقی که به‌تازگی با مسئولان دانشگاه انجام شده است، ۱۴ تیرماه در مرکز همایش‌های دانشگاه شهید بهشتی برگزار خواهد شد.»

در چند روز گذشته، بهمن کیارستمی به وزیر بهداشت، از دکتر ایرج حریزچی، قائم‌مقام وزیر بهداشت، معاون کل وزارت بهداشت، دکتر علیرضا زالی، رئیس سازمان نظام پزشکی کشور و دکتر احمد شجاعی، رئیس سازمان پزشکی قانونی کشور، هم برای حضور و سخنرانی در آن برنامه دعوت کرده است.

بهمن کیارستمی در آن نامه علاوه بر وزیر بهداشت، از دکتر ایرج حریزچی، قائم‌مقام وزیر بهداشت، معاون کل وزارت بهداشت، دکتر علیرضا زالی، رئیس سازمان نظام پزشکی کشور و دکتر احمد شجاعی، رئیس سازمان پزشکی قانونی کشور، هم برای حضور و سخنرانی در آن برنامه دعوت کرده است. همچنین بهمن کیارستمی در گفت‌وگو با ایسنا درباره جزئیات این برنامه گفت: «با توجه به تعمیرات سالن امام علی (ع) دانشگاه شهید بهشتی، ما روز گذشته با مسئول سالن مرکز همایش‌های دانشگاه شهید بهشتی جلسه‌ای داشتیم و توافق شد ت مراسم سالگرد درگذشت عباس کیارستمی در این سالن برگزار شود.»